

Sveriges ledande magasin om kultur och samhälle

[Hem](#) [Om oss](#) [Prenumerera](#) [Köp lösnummer](#) [Annonsera](#) [Bloggar](#)

[← Inget att avundas, Barbara Demick](#)

[Nära det vilda hjärtat, Clarice Lispector →](#)

Till mamma på mors dag, Doris Dahlin

Förföljd av en trasig barndom

Doris Dahlin fick sitt stora genombrott med den starka, självbiografiska berättelsen *Skammens boning*. I den skildrar hon sin uppväxt i Härnösand i slutet av 1950-talet med en älskad, men svårt alkoholiserad pappa och en mamma som inte orkade ta hand om sitt barn. Det är en smärtsam, drabbande skildring av ett barn som bär hela sin trasiga familj på sina späda axlar.

I Dahlins senaste roman, *Till mamma på mors dag*, är temat åter hur vi präglas av vår barndom. Hur skuld, skam och utanförskap vi känt tidigt i livet förföljer oss långt upp i åldrarna. I centrum för handlingen står två klassresenärer. Reseda, städerskans dotter, har målmedvetet arbetat sig upp, gift sig med en läkare och försäkrat sig om ett bekymmerslöst liv. Psykologen Elisabeth kommer från en burgen överklassmiljö. Men när föräldrarna skiljer sig, tvingas hon göra en omvänd klassresa och växer upp under knappa förhållanden. De två kvinnorna möts av en slump och upptäcker att de har träffats tidigare, under helt andra omständigheter.

Jag vet få svenska författare som kan skriva lika starkt som Doris Dahlin om barndomens slagskugga över tillvaron. När Reseda och Elisabeth tänker tillbaka på sina liv, vibrerar boken av smärta och sorg. Men när de återgår till nuet, tappar berättelsen paradoxalt nog både nerv, tempo och gestaltning. Boken hade mått bra av en omarbetning och en kritisk redaktör som hade hjälpt Dahlin att se pärlorna i materialet.